

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11Csp/146/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819205718
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8819205718.3

DOPLŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Vranove nad Topľou rozhodol sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., Staré Grúnty 3311/7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpený: AK STRELÁK & Partners, s. r. o., so sídlom Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava, IČO: 52 451 747 proti žalovanému: U. Z., E.. XX. XX. XXXX, J. I. P. XXX, XXX XX P., prechodne bytom P. XX, XXX XX P., P. XX, XXX XX P. o zaplatenie 844,80 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu v prevyšujúcej časti nad sumu 507,40 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 507,40 EUR od 01.09.2017 do zaplatenia z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podaným návrhom domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 598,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo 598,60 eur od 01.09.2017 do zaplatenia. Žalobca sa ďalej domáhal zaplatenia zo sumy 246,20 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 246,20 eur od 01.09.2017 do zaplatenia, ako aj nahradenia trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 29.3.2017 bola medzi žalobcom a žalovaným ako dlžníkom, uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 420170224 (ďalej len „zmluva č. 420170224“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový bezhotovostný spotrebiteľský úver vo výške 600,00 € za úrok vyjadrený fixnou sadzbou vo výške 26,96% p.a., ktorý predstavuje celkové náklady spojené s úverom vo výške 91,20 €. zmluvou sa dlžník zaviazal celkovú čiastku vo výške 691,20 € uhradiť v 12 mesačných splátkach vo výške 57,60 €. Prvá splátka bola splatná k 29. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bola zmluva uzavretá. Pre prípad, že neexistoval v danom mesiaci takýto deň, bola splátka splatná k poslednému dňu toho konkrétneho mesiaca. Úver bol poskytnutý bezhotovostne prevodom na číslo účtu uvedené žalovaným v žiadosti o prevod finančných prostriedkov, ktorá tvorí súčasť zmluvy č. 420170224. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil svoju povinnosť riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v predžalobnej upomienke zo dňa 7.10.2017 upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 1.11.2017 písomne oznámil žalovanému, že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 31.8.2017. Žalovaný ku dňu vypracovania tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu uhradil na zmluvu č. 420170224 celkovo sumu vo výške 92,60 €. Dlžná čiastka ku dňu vyhotovenia tejto žaloby činí 598,60 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorú sa žalovaný zmluvou č. 420170224 zaviazal žalobcovi zaplatiť v celkovej sume 691,20 € a čiastkou vo výške 92,60 €, ktorá bola uhradená žalovaným (691,20 € - 92,60 € = 598,60 €). Dňa 29.3.2017 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená zmluva o pôžičke č. 4201740821 (ďalej len „zmluva o pôžičke“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému účelovú pôžičku v sume 299,00 €. Predmetom financovania pôžičky bola úhrada kúpnej ceny na základe kúpnej zmluvy č. 171185 uzatvorenej medzi žalovaným a predávajúcim. Pôžička bola poskytnutá bez úroku a bez ďalších poplatkov. Čerpanie pôžičky bolo

uskutočnené prevodom na účet predávajúceho. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil svoju povinnosť zo zmluvy o pôžičke riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v predžalobnej upomienke zo dňa 7.9.2017 upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 2.10.2017 písomne oznámil žalovanému, že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 31.8.2017. Žalovaný ku dňu vypracovania tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu uhradil na zmluvu o pôžičke celkovo sumu vo výške 52,80 €. Dlžná čiastka ku dňu vyhotovenia tejto žaloby činí 246,20 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorá bola žalovanému poskytnutá v sume 299,00 € a čiastkou vo výške 52,80 €, ktorá bola uhradená žalovaným (299,00 € - 52,80 € = 246,20 €).

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Rozsudkom zo dňa 20.11.2019 bol žalovaný zaviazaný v I. výroku zaplatiť žalobcovi sumu 507,40 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 507,40 EUR od 01.09.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70%. V III. výroku bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 246,20 EUR spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 246,20 EUR od 01.09.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozsudok zatiaľ nenadobudol právoplatnosť.

4. Podľa ust. § 225 ods 1,2,3 CSP ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu. Doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu strany na doplnenie rozsudku, návrh zamietne. Návrh na doplnenie sa netýka právoplatnosti ani vykonateľnosti výrokov pôvodného rozsudku.

5. Súd pri vyhotovovaní rozsudku zistil, že nebolo rozhodnuté o celom predmete konania, nebolo rozhodnuté o zvyšku prvého nároku žalobcu nad sumu 507,40 eur s prísl. úroku, ktorý žalobcovi súd priznal.

6. Z obsahu spisu, obsahu rozsudku vo veci a jeho odôvodnenia je zrejmé, že súd vo vyššie cit. rozsudku nerozhodol o celom nároku žalobcu, súdom nebolo rozhodnuté o celom predmete konania, a to konkrétne nebolo rozhodnuté o nároku žalobcu nad sumu 507,40 eur s 5% úrokom z omeškania od 01.09.2017 do zaplatenia.

7. Súd mal v danej právnej veci za preukázané, podľa obsahu zmluvy medzi stranami sporu bol dohodnutý úrok v sume 26,96 % ročne. Súd zisťoval výšku úrokovej sadzby z úverov obdobných v rozhodnom období na internetovej stránke Národnej banky Slovenska a zistil, že výška pri obdobných úveroch v rozhodnom období bola 5,77 % ročne. Dohodnutá výška v danom prípade predstavuje zhruba niekoľko násobok výšky úrokovej sadzby za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom čase teda v čase uzavretia zmluvy. Preto je podľa názoru súdu dohoda o úroku v rozpore s dobrými mravmi a preto v zmysle cit. zákonných ustanovení je táto časť zmluvy neplatná. Z neplatnej dohody nemôže vzniknúť právo na plnenie.

8. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

9. Súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014-65. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

10. V danom prípade po prepočte bola ročná sadzba úroku dohodnutá medzi účastníkmi predstavuje 26,96 %, pričom úroky pri porovnateľných úveroch poskytované bankami v rozhodnom období boli 5,77 %. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.⁶² „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosťou za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyselnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013-63. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“⁶⁴. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností

11. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o úrokoch vo výške 26,96% za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom a súd takto dohodnutú odplatu považoval aj za neprimeranú v zmysle § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka.

12. Keďže spotrebiteľský úver bol vo výške 600 eur a súd považoval ho za bezúročný z vyššie uvedených dôvodov s prihliadnutím na úhrady žalovaného v sume 92,60 eur, dlh žalovaného je vo výške 507,40 eur. V tejto časti považoval súd žalobu, pokiaľ ide o prvý nárok za dôvodnú a preto jej vyhovel.

13. Zvyšok uplatnenej pohľadávky uvedenej žalobcom v žalobnom návrhu nad sumu 507,40 eur do sumy 598,60 eur uplatnenej žalobcom považoval súd za neopodstatnený a nedôvodný z vyššie uvedených dôvodov a preto ho zamietol. Keďže súd považoval úver za bezúročný, žalobca má nárok len na vrátenie nesplatenj časti istiny úveru, t.j. len sumy 507,40 eur.

14. Čo sa týka uplatnených úrokov z omeškania žalobca požadoval úroky z omeškania od 01.09.2017 s poukazom na list vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Súd mal za to, že k tomuto dňu bol žalovaný v zmysle zosplatenia úvere v omeškaní s úhradou celého dlhu a preto mu priznal nárok na úroky z omeškania v ním požadovanej zákonnej výške, no len zo sumy, ktorú žalobcovi priznal ako dôvodnú, t.j. zo sumy, ktorú považoval za dôvodnú, t.j. zo sumy 507,40 eur od 01.09.2017 do zaplatenia. Zvyšok nároku žalobcu na úroky z omeškania ako nedôvodný zamietol. Ak nie je dôvodná istina, nie je dôvodný ani úrok z omeškania z nej.

15. Keďže v pôvodnom rozsudku chýba výrok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, čo sa týka istiny a úroku z omeškania ohľadom prvého žalobcom uplatneného nároku, súd v zmysle ust. § 225 CSP rozhodol týmto dopĺňacím rozsudkom aj o zvyšku nároku, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, aby bolo rozhodnuté o celom nároku žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranov a nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.